Yıl : 5, Sayı 62 — 1 Mart 1958

CAM-İŞ

Sahibi :
İstanbul Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası adına :
HASAN TÜRKAY
Fiilen neşriyatı idare eden
KEMAL OKUR

Gayri siyasî, İçtimaî ve Meslekî Gazete

Her ayın 1 inde çıkar — Adres : İstanbul Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası Merkezi, Paşabahçe — (İstanbul) — Fiatı : 10 Kuruş

SENDİKACILIKTA ANA PRENSİPLER

TÜRK SENDİKACILIĞININ GELİŞMESİ YOLUNDA TAKİB ETTİĞİMİZ YOL VERİMLİ OLMAKTADIR

Hasan TÜRKAY

Şarkıları ile dinleyicileri mesteden sanâtkâr Yusuf Kalyoncu

İnsanların, göçebe devrinden kurtulup bir topluluk, yani Hasan Türkay ilk insan cemiyetini meydana getirmeleri, yaşama gayeleri bakımından, nasıl, ihtiyacın tabiî bir neticesi, ve bu neticeyi istihsalde ferdin oynadığı rol kat'î ve zaruri ise, cemiyetteki iş bölümü neticesinde kendisini gösteren muhtelif branşlarda da esas nüvenin, yani, ferdin ehemmiyeti aşikârdır.

20 nci asrın dev sanayi hamleleri karşısında, onun mütevazi, fakat hakiki âmili olan işçi kütlesinin de, bu yeni reform muvacehesinde kendini tanıması, derlenip toplanması, daha iyi ve daha mürehfeh bir hayata kavuşabilmesi için birleşmesi, ayni gaye etrafında yer almış kimselerle sıkı sıkı temas etmesi zaruri idi.

İşte bu tabiî tekâmül nazariyesinin neticesi olarak kurulan sendikalar da, hayatiyetlerini ikame ettirebilmek için kuvvet ve bera-

(Devamı 4 üncü sayfada)

Türk Musikisi Mensupları Sendikası konser verdi

Sendikamızın dâvetini kabul eden san'atkârlar üyelerimize güzel bir gün geçirttiler

(Yazısı 4. Sayfada)

Fabrika Umum Müdürü Dr. Şahap Kovatopçu, Sigorta dispanseri başhekimi Dr. Naci Buçukoğlu ve diğer misafirler konseri dinlerken

Merkez Sendikası İdarecileri ile şube idarecileri toplantıdan sonr abir arada

Merkez ve Şubeler İdare Hey'etleri müsbet çalışıyor

Paşabahçede yapılan toplantıda Şişe-Cam işçilerinin ana meseleleri ele alındı, çareler düşünüldü

İstanbul Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası idare heyetinin aldığı karar gereğince Şube idare heyetleri ve temsili Şube idarecilerimizle 16 Şubat 1958 pazar günü Paşabahçedeki Sendika lokalinde umumi bir toplantı yapılmıştır.

Merkez Sendika Başkanı Hasan Türkay, Genel Sekreter Lütfü Ak, Muhasip Yusuf Görmüş, Veznedar Fethi Ünal'ın hazır bulunduğu toplantıda Çubuklu ve Cibali Şubeleri idare heyetleri ile Kartaltepe, Seramik Cam Fabrikası, Sey-

(Devamı 4 üncü sayfada)

Havuzlu prevantoryomunda yatan Abdullah Uzun Yılmaz ve diğer hasta işçiler Sendika idarecileri ile

Sanatoryumda yatan işçi hastaları ziyaret ettik

Süreyya Görgün ve Kâmil Şenol, Sendikaya mektup göndererek memnunluk hislerini belirttiler

23/2/1958 Pazar günü Merkez Sendika Başkanı Hasan Türkay, Genel Sekreter Lütfü Ak, Muhasip Yusuf Görmüş ve Veznedar Fethi Ünal, Süreyyapaşa Sanatoryomunda yatan üyelerimizi ziyaret etmişlerdir.

Süreyyapaşa hastahanesinde yatan dört üyemizin ikisi izinli olduklarından kendileri ile görüşme imkânı olmamıştır.

Alt kısımdaki provantoryumda yatan Abdullah Uzunyılmaz ile köşkte dört aydan beri yatmakta olan Halil Kulak arkadaşlarımızı ziyaret ettik. Arkadaşlarımızın dert ve dileklerini dinledikten sonra hastahanede yatan diğer işçi arkadaşlarımızın da dileklerini dinledik. Hastahaneyi gezdik. Bir hasta arkadaşımız ezcümle şöyle dedi: "Efendim burada temizlik ve bakım diye hiç bir şey aramayın, burada gördüğünüz hasta arkadaşlar sırf Dahiliye Dr. Çetin Altan'ın şahsi bakımı ve bizlerle çok yakından alâkadar olması sayesinde iyileşiyorlar. Yoksa bakım diye bir şey arama."

Bu şekilde ifade veren hasta arkadaşların ekseri-

(Devamı 3. de)

Sendikanın Yeni Yönetim Kurulu

Üç arkadaşımız istifa etti, Hasan Acar Başkan Vekili oldu

İstanbul Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası idare heyeti âzalığından istifa eden Başkan vekili Ali Akın, Şevki Çırak, Ali Kulüp arkadaşlarımızın yerine yedek üyelerden Pasa Erbaş, Cemal Altınay Hasan Acar vazifeye davet edilmişlerdir. İşlerinde olduğu gibi Sendika idare heyeti saflarında da çalışmayı kendilerine bir vazife sayan üç arkadaşımız seve seve vazifeye gelerek çalışmalarına başlamışlardır.

Ali Akının istifası ile münhal kalan Sendika idare heyeti ikinci başkanlığına Hasan Acar arkadaşımız seçilmiş olup vazifesine başlamıştır.

CAM-İŞ: Yedek üyelerden idare heyeti âzalığına çağırılan arkadaşlarımızı tebrik eder işçi dâvalarında hayırlı muvaffakiyetler dileriz.

Paşabahçe Şişe Cam Fabrikasında 1958 kadrosunda yeralacak üfleme, pres, şilier usta ve kalfaları

Madencilerle birlikte bütün işçiler üç grupa ayrıldı

Her grupta hangi işçinin yer aldığını ve Sendikanın imzaladığı protokolu bildiriyoruz

1958 senesi kadrolarında yeralacak üfleme, pres ve şiller ustaları 1. ci kalfa, 2. ci kalfaları ve bilumum madenciler sanat ahlâk devam ve kıdem, imalât gibi faktörler göz önünde tutularak üç grup halinde tanzim edilmiştir.

1 — Tezgâhlar bugünkü fırınların çalışma şekline göre sabit çalışacaklardır. Ancak İşletme icaplarına göre işin tanzimi ve yürütümü hallerinde değişiklikler yapan İşletmenin salâhiyetleri dahilindedir.

2 — Gruplarda yer alan işçilerin yani 1. ci kalfayı 2. ci kalfa olarak 2. ci kalfanın ise 1. kalfa olarak çalıştırılmasında vardiya posta başıları azami dikkat göstereceklerdir.

3 — Gruplarda yer alan ustalar ve kalfalar arasında hem şiller hem de üfleme çalışabilecek kimseler işin yürütümüne göre İşletmenin luzum göreceği hallerde şillerde üfleme ustalığında kalfalıkta ve madencilikte akort hallerde şillerde üfleme ustalığında kalfalıkta ve madencilikte akort talimatnamesi hükümlerine göre çalıştırılmasında serbesttir.

4 — Üfleme, şiller, ve pres ustalarının işe gelmemeleri halinde gruplarda yer alan 1. ci, 2. ci kalfalar ve madenciler gruptaki yerlerine ve sıralarına bakılmaksızın verilen işe olan sanat kabiliyetlerine göre İşletme tarafından vazifelendirilecektir.

5 — Protokolda yer alan yedek usta, kalfa ve madencileri İşletme müsavi şekilde vardiyalara taksim eder.

6 — İkramiyelerin akort üzerinden verilmesi için protokol harici fıskacı, kalıpçı, kesici ve pres kızartmacıları senede en az (250) gün çalışması ve % 60 da akort çalışması şarttır.

7 — Tüberküloz hastalığı, her türlü ameliyat, iş kazalar, heyet raporları gibi haller müstesna bir sene zarfında (35) günden fazla işe devam etmeyenler gelecek seneki protokollarda terfi ettirilmez, eski protokoldaki yerini aynen muhafaza eder. Ancak senelik izinlerle şef tarafından verilen izinler bu devamsızlığa ilâve edilmezler.

8 — İş bu protokol tarafımızdan tanzim ve tasdik edilmiştir.

Goble Ust.
Hayri Akçınar
Goble Ust. Başısı
Yusuf Görmüş
Goble Teknisyeni
İbrahim Gökçe
İmalât Şef.
Recai Oğuz
İşletme Şef.
Avni Kâhyaoğlu
Sendika Temsilcileri

KADROLAR :

BÜYÜK ÜFLEME

Usta
291 Çelimeki
292 Mestan
293 Hüseyin
1. Ci Kalfa
294 Hasan
295 Tahsin
296 Mustafa
2. Ci Kalfa
297 Niyazi
299 Hüseyin
356 İbrahim

AYAKLI BARDAK
336 Koçikos
205 Mehmet
198 M. Ali
203 Halil
200 Hüseyin
243 Yusuf
210 Aziz
216 Nuri
232 İspiro
304 İbrahim
266 Remzi
542 Fevzi

KÜÇÜK ÜFLEME USTALARI
1. ci Grup Ustalar
190 Mustafa
192 Hasan
194 Mehmet
196 Ali
195 Şevki
193 Halil
191 A. Sait
206 Sâlim
204 Ahmet
211 Yakup
221 Süleyman
298 Mehmet
2. ci Grup Ustalar
634 Hasan (x)
207 İbrahim
213 Kadir
212 Sait
218 Hasan
237 Fehmi (x)
208 Fuat
222 Ahmet
247 Jozef
240 Mustafa
455 Hüsnü (x)
636 Ali Yön (x)
3. cü Grup Ustalar
437 Mustafa (x)
234 Musa
226 Mehmet
235 Kâmil
725 Ali (x)
244 Celâl
228 Cemal
225 İsmail
241 Cemal
227 A. Osman
238 Kâzım
229 Rıdvan
230 Abdurrahman
223 Hüseyin

KÜÇÜK ÜFLEME
(1. ci Kalfalar)
1. ci Grup Kalfalar
252 Mustafa
341 Halil
231 Hasan
289 Bekir
290 Yaşar
248 Mehmet
188 Murat
518 Ali
183 Ömer
351 Hamdi
251 Mehmet
749 Nusret
2. ci Grup Kalfalar
264 Veli
522 İhsan
267 Abdurrahman
519 İsmail
269 Mehmet
383 Mustafa
358 Feridun
254 Mehmet

Not: Yukarıda İkinci ve Üçüncü grupta parantez içinde (x) işaretli küçük üfleme ustaları şillerde çalışır.

499 Kemal
331 Salih
261 Ahmet
489 Mustafa
265 Salih
410 Şeref
3. cü Grup Kalfalar
600 Mehmet
397 Ahmet
365 Hakkı
306 Osman
3101 Bekir
302 Lâtif
268 İsmet
401 Muzaffer
287 Fehmi
143 İsmail
258 Mustafa
353 Hamit

KÜÇÜK ÜFLEME
(2. ci Kalfalar)
1. ci Grup Kalfalar
3017 Rıdvan
3023 Numan
168 Ahmet
287 Fuat
371 İsmail
177 Ahmet
306 Cemal
158 İbrahim
340 Recep
525 Muharrem
403 Mehmet
428 Abdullah
2. ci Grup Kalfalar
2274 Ali
406 Yusuf
485 Osman
338 Rüstem
155 Mehmet
703 Mehmet
272 Sıtkı
686 Halil
402 Kerem
3015 Süleyman
157 Hasan
690 Necati
3. cü Grup Kalfalar
680 Şaban
562 Mustafa
492 Hüseyin
564 Sadullah
602 Kadem
161 İsmet
618 Cevdet
740 Lütfü
527 Mehmet
490 Mehmet
412 Şükrü
313 Mehmet
637 Hulûsi

YEDEKLER
3012 Mehmet
752 Mustafa
142 Ethem
471 Mustafa
510 Rahmi
754 Fikri
3048 Salih
515 Nuri
166 Kâzım
3091 Raif
3075 İbrahim
495 Mustafa

(Devamı 4 üncü sayfada)

KONFEDERASYONUN DÜNÜ VE HÂTIRALAR

BUGÜN TÜRK İŞÇİLERİNİN İFTİHAR ETTİĞİ TEŞKİLÂT YARIN BİZE ÇOK ŞEYLER VÂDEDİYOR

Nevzat ŞEKER

İsmine kısaca Türk-İş dediğimiz Türk Sendikaları ve Birliklerinin üst kademesi olan İşçi Sendikaları Konfederasyonu, son günlerde lâyik olduğu mevkie -ön plâna- geçmiş bulunmaktadır.

Konfederasyonun bu güne kadar atıl halde kalışının sebepleri çok ve çeşitlidir. İnceleme ve tenkit epey uzun sürer. Bir yıldan daha az zamandan beri Türk-İş makûz talihini yenmişe benzemektedir. Bu mes'ut dönümde icra heyetindeki vaki değişikliklerin mühim rolü olmuştur, diyebiliriz.

Yazımıza mevzu olarak aldığımız Sendikalar ve Konfederasyon konusunu, 5018 sayılı kanun muvacehesinde incelemeden, teşkilâtları ile teşkilâtlarının da kendisi ile olan münasebetlerinden bahsetmeden evvel Türk-İş'in bugünkü ümit verici durumuna kısaca dokunmayı faideli bulduk.

∴

1947 senesinde Türkiyede İşçi ve İşveren Sendikaları kurulma serbestisi elde ettiğinde, kanunun o günkü muhteviyatı yeter görünüyordu. Kanunun komisyon müzakeresi ile Meclis müzakereleri zabıt ceridelerini de bilâhare gözden geçirdiğimizde kanunun esas ifadesine ilâve yahut değişiklik verebilecek tekliflere rastlamadık. Gerçi bu kanunun müzakeresi sırasında Sayın Prof. Köprülünün Meclis kürsüsünden işçi dâvaları lehinde bazı müdahaleler yaptığı oluyorsa da, bu lehde sözler bahis mevzuu kanundan ziyade, İş Kanunu ile alâkalı bulunuyordu. Bizi esas hayrete düşüren cihet kanunun hazırlanış ve müzakeresi sırasında en üst bir işçi teşekkülü kurulmasının hatıra gelmemesidir. Nitekim bu hususta sendikalar kanununda ne müsbet, ne de menfi bir işaret mevcut değildir. Yalnız menfi tezi müdafaa edenler yani en üst kademe (Türk-İş) kurulamaz diyenler, dayanak olarak, kanunun ayni branşta çalışmıyanların sendika ve birlikler kuramıyacakları bendini işaret etmektedirler ki, bu iddia bilâhare mahallî birlikler üzerinde bazı tasarruf ve adlî kararlara sebep olmuştur.

Fakat mantıka uygun gelen (Kanunlar mantıktan ari olamaz. Sarahat olmıyan hallerde tefsir mağdur lehine yapılır.) cihet gerek mahallî birlikler gerekse en üst işçi kademesinin kurulmasında kanuna aykırı bir halin bulunmadığı yahut hiç bir müdahale ve müsadenin bulunmaması sebebile menfi tezin yeri olamıyacağıdır.

5018 sayılı kanunun alâkalı maddesi:

(Sendikaların aralarında kuracakları birliklerde bu kanun hükümlerine tabidir. Bu gibi birliklerin kurulması ancak birliğe katılmak istiyen sendikaların mevcut üyelerinin üçte ikisinin muvafakatine bağlıdır) demektedir.

∴

İşin hukuki cephesini böylece gözden geçirdikten sonra, Türk-İş'in yakın zamana kadarki teşkilâtları ile olan münasebetine geçelim. Meseleye birkaç hatıra ile girmek geçmişteki münasebet ve haleti ruhiye bakımından faideli olur.

İstanbul İşçi Sendikaları Birliğinin Beşiktaştaki binasında idik. (Birlik Riyaset divanında mesul muhasip ve o sırada Ankarada bulunan Genel Sekretere vekâlet ediyorduk.) Postadan çıkan zarflar arasında bulunan Türk-İş başlıklı olanı açarken karşımda oturan Meslekî Federasyonlardan birinin icra heyeti âzası, "hiç açma, para istiyorlardır" dedi. Nereden tahmin ettiğini sorduğumuzda, "bahse girerim, başka yazı geldiği oldu mu?" cevabını aldık.

Ankarada bulunuyorduk. B. M. Meclisinde; yarım olarak ödenen ücretli tatil yövmiyelerinin tamamına iblâğına matuf hazırlanan tasarının müzakeresi vardı. Tasarı kanunlaştı, o zamanki İst. Sendikaları Bir. Başk. Vekili Nuri Beşer'le hemen Çalışma Vekiline gittik, teşekkür ettik. Bu mes'ut haberi teşkilâtına bildirmesini ve alâkalı makama telgraf çekmeleri için ikazda bulunmasını Türk-İş icra heyetine hatırlatalım dedik. Bu şekil hareket hem Hükûmet için teşvik, hem de işçiler için bir kadirbilirlik olurdu. Türk-İş de kimseler yoktu. Vekâlete teşekkür için gidilmiştir dedik. Uğranılmamıştı.

Bir gün sonra bazı zevattan sohbet esnasında; yövmiyeleri tam yaptılarsa ne olacak, peşinden hayatı pahalılandıracak değiller mi, dediklerine şahit olduk. Bağlı teşkilât ise kendiliğinden Hükümete teşekkür telgrafları yağdırıyordu.

Türk-İş bu hareketlerile ne kendine ne de teşkilâtlarına faideli olabiliyordu. Bu hale normal mücadele gözü ile bakanlar olduğu gibi, tam bir muhalif tesir arayanlarda oluyordu.

Bilinen hakikat Türk-İş'in teşkilâtları için yaşatılması bir perestij işinden başka mânası olmadığı idi. (O günler içinde)

Bu durumda mahallî birlikler, meslekî federasyonlar ve sendikalar idarecilerinde, en ufak bir dâvalarının dahi Türk-İş kanalile kotarılamıyacağı kanaati katiyet kesbetmişti.

Bir idareci arkadaş gayet samimi olarak, bir işin olmaması arzu ediliyorsa Türk-İş'e havale edilsin demişti. Bu düşünceler kökleştikçe Türk-İş'in teşkilâtından alacağı aidatlar da tavsiyor vecibeler yerine getirilmiyordu.

Türk-İş icracıları, en üst kademenin çökmesi ve muvaffak olamaması için Çalışma Vekâletinin gayret sarfettiğini Çalışma Vekâleti ileri gelenleri ve bir çok sendika idarecileri ise bu havanın meydana gelmesinde bazı tesirlerin olabileceği kanaati ileri sürüyor ve Hükûmetlerin işçi lehine olan kararlarında sesi çıkmıyan Türk-İş idarecilerinin, en ufak bir Vekâlet hareketinde derhal kampanya açtıklarını ileri sürüyorlardı.

Biz, Türk-İş'in işçi faidesine olmıyan karar ve icraatlara karşı mücadelesini hep takdirle karşıladık. İyi karar ve icraatlara karşı ise Türk-İş'in sükûtunun mânasını hâlâ anlamış ve iyi niyetle mezcetmiş değiliz.

NOT: Gelecek yazı: "Bugünkü tutum".

Atölye ve goble servisinden ayrılanlar

Tatmin edici ücret verilmemesi kalifiye işçilerin fabrikadan gitmesine yol açıyor

CAM-İŞ gazetemizde defalarca belirtmiş ve demiştik ki: Müessesemizin günden güne gelişmesi ile birlikte kalifiye işçiye karşı ihtiyacı da o nisbette artmaktadır. Kalifiye işçi daha ziyade Modern bir müesseseye ihtiyaç duyar. Bizim Müessesemiz de günden güne Modern inkişaflarla ilerlemekte, kimsenin gözünden kaçmamaktadır. Bununla beraber Modern makinenin yanında daha az kalifiye işçi bulunmakta, hattâ elindeki elamanlar dahi kaçmaktadır, son günlerde Atölye ve göble servisinde istifa ederek ayrılan ustalardan bir tanesi ile konuşmuştum. Ne için işyerinden ayrıldığını sordum bana cevaben aynen şöyle söyledi:

"Müessesede senelerden beri çalışıyorum. Aldığım saat ücreti beni tatmin etmemekteydi. Halbuki benim yaptığım iş sayesinde Müessese binlerce lira kazanmaktadır. İşyerinden ayrıldım. İş buldum. Fabrikadan aldığımın iki mislini veriyorlar. Sizler de takdir edersinizki bir insan refaha kavuşmak için çalışır ve bu imkânı vereceğini his settiği yere bel bağlar. İşte ben de ayni şekilde iş buldum, onun için ayrıldım".

Yerinde tahkik ettik ve gördük ki, gerek Atölyeden ve gerek göble servisinden ayrılan arkadaşlarımız daha üstün yevmiyelerle iş bulmuşlar ve çalışmaktadırlar.

Temennimiz, kalifiye işçilerden ayrılacak olursa bunların üzerinde biraz hassasiyet gösterilmesi ve bunların ayrılmamaları için gayretler sarf edilmesidir. Ücret durumlarının biraz olsun artırılması cihetine gidilmelidir. Modern işletmecilik kalifiye işçi ile ilerler.

CEMAL GÖK YAZIYOR:

Hasta işçiler burada tedavi edilemezse onları yurd dışında tedavi etmeliyiz

Sosyal sigortalarımızın hastalık kolunda bulunan kanun müeyyideleri iş yerlerinde husule gelen iş kazaları ile her türlü hastalığa karşı biz işçileri himayesine almıştır.

Bu kanun bilhassa tedavi bahsinde bizlere çok büyük imkânlar sağlamıştır. Bunun daha iyi anlaşılabilmesi için hastalık sigortasının 4. (F.) Fıkrasını ele alalım.

Burada deniyorki: İşlerini yaptıkları sırada, iş yerinde husule gelen ve yine yapılan işin mahiyetinden bir kaza neticesinde, bedeni veya ruhi bir ârızaya uğrayanlardan, yurd içinde tedavisi kabil olmayıp, ancak yabancı bir memlekette kısmen veya tamamen tedavisi mümkün olupta mesleğinde uğradığı iş göremezlik derecesinin azalabileceği uzman tabiplerden kurulu tam teşekküllü bir hastahane sağlık kurulu raporu ile tespit edilen sigortaların yabancı, memleketlere gidip gelme yol paralarıyla, o yerdeki ikamet ve tdavi masraflarının ödenmesi.

Kanunun tanıdığı bu derece geniş imkânlara rağmen bazı doktorların ihmali ve lâkaydisi yüzünden bir çok işçi arkadaşlar sıhhatlerinden pek çok şey kaybetmektedirler. Bu hususu bir kaç misalle zikredelim.

1) Veysel isminde bir arkadaş müessesemizde üfleme ustası iken uzun senelerin tevlit ettiği yorgunluk ve yıpranmadan mütevellit bir kolu günden güne zayıflamaktadır. Bu arkadaş iş yeri doktoruna müracaat edip derdini anlatır. Kendisine bir kaç gün istirahat verilir, mürteakiben de işbaşı yaptırılır. Bu hal bir kaç defa tekerrür ettikten sonra hastahaneye gönderilir.

Buradada kendisine gereken ihtimam gösterilmez. Bahsi geçen arkadaş ısrarla tedavi edilmesini isterken -ki bu tabii hakkıdır- Doktorlar ise onu Tımarhaneye sevkederler. Bir müddet sonra da hiç bir iş yapamazsın derler. Nihayet son bir ümit kalır. Ankaraya gidip Genel merkezde derdini anlatmak ve öyle de yapar. İşçi Sigortaları Umum Müdürlüğünün bir yazısı ile Gureba hastahanesine havale edilir ve fizik tedavisi görür.

Bu sayede kolunun zayıflamasının önüne geçilmiş olunur.

Bütün bu zaman zarfında 9 aylık tedavi müddeti hitam bulmuştur. Lâkin tedavisi yapılmadığı gibi çalışma gücünden de ne nispette kaybettiği dikkate alınmamıştır. Dolayısiyle bu arkadaş ortada çaresiz kalmıştır. Bereket ki, iş verenimiz bu arkadaşa iş yerinde münasip bir iş vermekle onu sefaletten kurtarmıştır.

2) Mehmet Azıkkoş isminde diğer bir usta arkadaşın bir gözü ağırmaktadır. O da bir evvelki gibi müessese doktoruna müracaat eder ve Nişantası hastahanesine havale edilir.

Buradaki göz doktoru kendisine önce bir gözlük verir ve: "çalışabilirsin" der. Fakat gözü günden güne fena olan arkadaş tekrar vizteye çıkar. Bu defa bir kaç gün istirahat verilir ve yine iş başı. Bir çare olmadığını anlayan bu arkadaş bir dilekçe ile servisinin değiştirilmesi için iş yerine müracaat eder. Müessese tarafından bu arkadaşa da anlayış gösterilir. Önce servisi değiştirilir ve akabinde memleketimizin en büyük göz hastalıkları mütehassısına muayeneye gönderilir. Fakat çok geç kalınmıştır. Zira hasta olan göz tamamen ölmüş ve hastalık ikinci göze de sirayet etmiş. Hattâ ikinci göz de görme hassasından yüzde -5 kaybetmiştir. Mütehassıs Doktorun roparu ile Sultanahmet hastahanesine henüz gören gözünü ameliyat ettirmek üzere gider. Bu arkadaş meçhul akıbetini beklemektedir.

Halbuki bu gibi hastalara zamanında tedavileri için mümkün olan yapılsa ve tedavileri yurd içinde mümkün olmayanları mevzuat iktizası Tıpta daha ileri bulunan memleketlere gönderilse hem bu sızlanışlara meydan kalmaz hem de memleketimizin kalifiye işçiye çok ihtiyacı bulunduğu bu devirde büyük mikyasta hizmet edilmiş olur.

Bir işçinin kalifiye olabilmesi için uzun senelere ihtiyaç vardır. Bu hususları göz önüne alarak temsilcilerimizden bir istirhamda bulunalım:

Çeşitli vesilelerle konuşurlarken Hastalık Sigortasının ödeneklerine verdikleri ehemmiyeti birazda bu sahaya teksif etsinler.

SENDİKANIN BEŞ AYLIK HESAP BİLÂNÇOSU

—o—

Hesap Mütehassısı bir rapor verdi

İstanbul Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikasının 1. Eylül. 957 tarihinden 31. Ocak. 958 tarihine kadar olan beş aylık hesabı, hesap uzmanımız Hüseyin Kara'ya tetkik ve kontrol ettirilmiş, beş aylık bilânço çıkartılmış, Sendikamız yönetim kuruluna tevdi edilmiştir. Hesaplarımızın gelir ve gider defterlerine uygun olduğuna dair kurulumuza tevdi edilen raporu aynen aşağıya derc eidyoruz.

"İstanbul Şişe ve Cam Sanayii İşçileri Sendikası İdare Heyeti Başkanlığına

Paşabahçe

Sendikanızın 1. 9. 957 den 31. 1. 958 tarihine kadar 5 aylık hesaplarını bilânçolarını çıkarıp idare heyetinize takdim etmiş bulunuyorum.

Mezkûr tarihlerde gelir ve giderin tam bir muhasebe usulüne uygun olarak işlemleri yapılmış olup hiç bir noksanlık görülmemiş ve yevmiye defteri ile defterikebirde tam bir mutabakat hasıl olmuştur.

Durumu heyetinizi tenvir ederken bundan böyle her ayın ikinci haftasına kadar muntazam olarak aylık bilânçolarını sizlere takdim edeceğimi arz ederim.

Saygılarımla
16/Şubat/958
Hüseyin Kara

OKUTULAN MEVLİD

Merhum işçi kardeşlerimizin aziz ruhları için Gümüşsuyu Camiinde okutulan mevlit halk tarafından büyük bir alâka ile takip edilmiş ve işçilerimiz arasında da çok iyi karşılanmıştır.

4 Aydır Süreyya Paşa Sanatoryomunda yatan Halil Kulaklo, Sendika idarecileri koğuşta

Sanatoryumda yatan işçi hastaları ziyaret ettik

(Baştarafı 1 inci sayfada)

si, havuzun yanındaki prevantoryomda yatan arkadaşlardı. Hakikaten yıkanmak için sıcak suları dahi yoktu. Banyo ve tuvalet yerlerini gezdik. Pislikten içeri girilecek gibi değildi. Yine hasta arkadaşlar ilâçsızlıktan acı acı şikâyet ettiler. "Her hastaya yalnız hap verilmektedir. Başka bir ilâç yok mu bilmiyoruz" dediler.

Bir hasta şöyle dedi: "Efendim dertlerimizi dinlediniz, acaba bir netice çıkacak mı? Sendika Başkanı Hasan Türkay arkadaşımız da gülerek şu cevabı verdi: "Bizim ilk işimiz sizin dert ve dileklerinizi ilgili yerlere duyurmaktır. Bunu da ilk fırsatta yerine getireceğiz." oradan ayrılırken bütün hastalara âcil şifalar diledik.

Süreyyapaşa hastahanesinde yatan hasta üyelerimizi ziyaret ettiğimiz gün iki üyemizin izinli olmasından dolayı kendilerile görüşme imkânı olmamıştı, görüşemediğimiz Süreyya Görgün arkadaşımızın Sendikamıza gönderdiği mektubu aynen aşağıya koyuyoruz.

"Kıymetli Sendikam Başkanlığına ve bizleri arayan sayın Sendikacı ve Mümessil ağabeylerimize.

Aylardanberi yatmakta olduğumuz Memleketimizin bu kıymetli hastahanesinden tesadüfî olarak çıkmış olduğumuz bu haftaki izinimizden dönünce etajerlerimizde kıymetli hediyelerinizin üstünde kıymetli sendikamızın kartlarını görünce sizlerle görüşemediğimiz için ne kadar müteessir olduğumuzu burada anlatmamıza imkân yoktur. Sizlerin buralara kadar gelerek bizlere yapmış olduğunuz kıymetli ziyaretleriniz bizleri son derece memnun etmiş vaziyettedir. Bizlerin tek tesellisi siz ve bizim gibi kıymetli arkadaşlarımızın vazifelerini zamanında hakkiyle yapmalarıdır. Geçen sefer gelen kıymetli ağabeylerimizle de daha uzun konuşup anlatmak isterdik fakat onları karşımızda görünce sevinç ve heyecandan dillerimiz tutuldu. Bunun kıymetini biz ve bizim gibi hastahanelerde yatanlar bilir. En kıymetli arkadaşların ve dostlarımızın dahi unuttuğu böyle yerlerde bizleri unutmıyarak buralara kadar gelen sizin gibi kıymetli temsilcilerimizin kıymetini daha iyi anlamış bulunuyoruz. Bu ve geçen sefer buraya yapmış olduğunuz ziyaret bizlerin olduğu gibi memleketin dört bucağından buralara gelmiş olan işçi arkadaşlarımızın üzerinde de büyük tesir etmiş vaziyettedir. Var olun, nur olun Sayın ağabeylerimiz!

Bizlere tekrar tekrar iki seferdir, bir isteğimiz olup olmadığını soruyorsunuz. Bizleri buralara kadar gelip hatırlarını sorup ve dertlerimizi görmenizden başka daha ne gibi iyilik olur? Var olun, nur olun! İki cihanda aziz olun! Yalnız istemiyerek size burada yatan 1105 Nolu Kâmil Şenol arkadaşımızın malî durumunun bozuk olduğunu, kendi isteğiyle size bildirmek isterim.

Sevgili ve kıymetli ağabeylerimiz. Mektubumuz biraz uzun oldu kusura bakmayın. Bu uzun mektubumuzu burada keserken hepinize selâm ve muhabbetlerimizi sunar, içerde olduğu gibi dışarda da bizlerin yardımlarına koşan sizleri Cenabı Hak başımızdan ayırmasın ve işçi dâvaları peşinde koşan o çalışkan vücutlarınızın daima sıhhat ve afiyette olmasını Ulu Tanrıdan dileriz.

Hasta üyelerinizden
Süreyya Görgün
Kâmil Şenol"

Havuzlu prevantoryomunda pislik yuvası: 100 numara

CAM-İŞ: Arkadaşlarımıza sıhhat ve afiyet dileriz. Üyelerimize yapmış olduğumuz ziyaret sosyal ana vazifelerimizden biri olduğunu belirtir, fırsat buldukça daima arkadaşlarımızı ziyaret etmek ve onların dertleriyle daha yakından alâkadar olmak Sendikamızın esas prensiblerindendir. Arkadaşlarımıza biz de teşekkür ederiz. Sağ olsunlar var olsunlar.

Sendika idarecileri çok sevilen doktor Çetin Deranlo, birlikte

Çalışma Vekâleti mühim üç kanun lâyihası hazırlıyor

ANKARA, — Çalışma Vekâleti bütçesi üzerindeki müzakereler esnasında söz alan Çalışma Vekili Hayrettin Erkmen tenkidlere şu cevabı vermiştir:

Şimdiye kadar yaptıklarımız, bu mevzua gelmişken mümkün olduğu kadar geniş vatandaş kitlesi için kanunları tanzim etmek ve onları bu kanunların himayesine mazhar kılmak politikamızın seyrine bir göz atalım. Üzerinde çalıştığımız mevzular ziraat işçileri hakkındaki kanun lâyihasıdır. İş Kanununun tatbik edildiği müesseselerde çalışan müstahdemin hakkındaki kanun lâyihasıdır. Bu suretle fikir işçileri bakımından ikinci adımı atmış olacağız. Çıraklık müessesesi hakkındaki kanun da hazırlanmaktadır. Çıraklık müessesesi tatbik edilmeden, bunun hakkında kanun isdar edilmeden elbette bir sosyal manzumeni tama molduğu iddia edilemez."

Hayrettin Erkmen sendika hürriyeti bahsinde yapılan tenkidleri şöyle cevaplandırmıştır:

Sendikalar hürriyetine riayet edilmemesi, veya riayet edilmek istenilmiyen bir memlekette böyle bir süratli inkişaf olur mu? Bunu en münkirler dahi kabul etmez zannederim. Kaldı ki biz sendikaların, sosyal hayatımızın, iktisadî hayatımızın, iş hayatımızın, meslek hayatımızın millî yapıcı unsurları olduğuna kaniiz. Kendilerine bu gözle bakmaktayız. Onun içindir ki sendikaların çalışma sahaları gelişmekte, sayıları artmakta ve biz sendika idarecisi yetiştirilmesi hususunda hususi itina göstererek, yabancı kaynaklardan faydalanarak mütemadî seminerler açmaktayız.

Sendikaların millî nâzım müesseseler olması lâzım geldiğini ve bizim böyle anladığımız kanunî müesseseler olduklarını ve kanuna riayetkâr kalmaları lâzım geldiğini söyledim. Bu sözlerimi teyiden bir milletlerarası dökümandan bir madde okuyayım: Milletlerarası Çalışma Sözleşmesi No: 87, 8 inci maddesinde şöyle diyor: "Bu sözleşme ile kendilerine tanınmış bulunan hakların istimaline şahısları veya bunların teşekkülleri, diğer şahıslar veya cemiyetlere karşı kanuniyet prensiplerine riayet mecburiyetindedirler". Elbette muhalif arkadaşlarımız da böyle anlıyorlar. Başka türlü anlayamazlar. Çünkü bu, beynelmilel bir anlayıştır. Bizim tek dikkatimiz, sendikaların millî vasıflarını, milliyetçi vasıflarını muhafaza etmeleridir. Sendikalı idarecilerimiz bu mevzuda bizim kadar hassastır.

SENDİKALARIN GAYESİ

İkinci dikkat ettiğimiz nokta, sendikaların, meslek teşekkülü olarak siyasî faaliyetlere, siyasî heveslere vasıta, basamak yapmamalarıdır. Bu mevzuda şükranla ifade edeyim, sendika idarecilerimizin çok büyük kısmı, hemen bütününe şâmil kısmı, bu anlayış ve bu tatbikat yolundadır. Bu esas, şimdi okuyacağım milletlerarası kongrede yerini bulmuştur. 35 inci umumî kongrede kabul edilen 25 Haziran 1952 de kabul edilen kararda,

"Sendikalar siyasî faaliyetlerde bir vasıta olarak kullanılırlarsa bu onları kuruluş gayelerinden uzaklaştırır" denilmektedir.

Muhterem arkadaşlar,

Bazı politikacılar sendikaların kendi anladıkları istikamette çalıştıklarını görmezlerse bundan müteessir oluyorlar. Bunlar sendikaları kendi arzularına âlet edemediklerinden dolayı bir iç ezası içinde iseler bunu muhafaza edeceklerdir. Bu iç ezasına lâyıktırlar ve hiç bir zaman da devrimizde sendikaların siyasete âlet olmasına müsaade edemeyiz. Bunu bize dolambaçlı yollardan getirip müdafaa etmesine lüzum yoktur."

SENDİKACILIKTA

(Baştarafı 1 inci sayfada)

berliğe muhtaçtır.

Kuvvet ve beraberlik, aynı gaye etrafında birleşen fertlerin meydana getirdiği bir topluluktur. Şu halde, sendikaların hayatiyetlerini idame ettirebilmeleri, ancak kendisini meydana getiren üyelerinin mevcudiyetlerile kaimdir. Basit bir benzetme ile sendika üyesi (maddenin çekirdeği) dir.

Birinci maddede (aynı gaye etrafında toplanan fertlerin meydana getirdiği bir topluluk) demişdik. Hedef bir, gaye bir olduktan sonra fikir ayrılığı diye bir şeyin düşünülmemesi icabeder. Bir topluluğun tam mânası ile muvaffak olabilmesi, ancak, bünyesinde mevcut tesanüdün samimiyeti ile mümkündür. Şu veya bu tesirin zebunu olarak gayeden uzaklaşmak, tesadüd havasını bozmak, fert olarak hiç kimseye bir menfaat temin etmez, fakat, bu havanın meydana getireceği huzursuzluk o topluluğa külliyen zarar tevlid eder.

Ufak tefek fikir ayrılıkları, neticeye zararlı olmamak şartile faydadan hali değildir. Her şeyden evvel ferdin değil, fakat, birliğin kendisi düşünülmelidir.

Tarih boyunca insanlara faideli olabilecek her cemiyette bu insanî gayeye samimî olarak sarılan fedakâr ve vefakâr kimselerin varlığı mevcut olduğu gibi, şahsî menfaat, kıskançlık ve ruhî bozukluklan dolayısile gayeden uzaklaşanlar da ola gelmişdir. Bu tip insanlar, ya doğrudan doğru veya şahsen bu yolu seçmişlerdir, ki bu takdirde er geç çoğunluğun içinde yok olmağa mahkûmdur, veya, kendisi bir yem olarak öne fırlatılmışdır, başkasının kötü fikirlerinin tahakkukuna âlet olmuşdur. Sendikalar, üyeleri arasında bu iki tip insana da yer vermemelidir.

Vatan ve milletin hayrına bir gayeyi istihdaf eden her teşekkül millî bir varlıkdır. Sendikalar da kendisini meydana getiren kütlenin menfaatlarının tahakkukuna gayret ve mesai sarfeden bir müessese olduğuna ve bu işçi kütlesi de milletin ta kendisi bulunduğuna göre, sendikaların millî bir teşekkül olduğu gayet tabii olarak kendiliğinden meydana çıkar.

Sendikalar kuruluş gayeleri itibarile doğrudan doğruya üyesinin menfaatini koruyucu bir teşekkül olarak gözükürse de, aynı zamanda ve bu ön gayesini mantıkî bir neticesi olarak sermayenin de samimi bir koruyucusudur. Çünkü, istihsal, iş ve sermayenin kucaklaşması neticesinde meydana gelir. Sermayenin mevcudiyeti ve yükselmesi, işçinin daha fazla kazanmasını ve dolayısile daha müreffeh bir hayata kavuşmasını, rahat ve tatminkâr bir hayata kavuşan işçinin şevk ve zevkle çalışması da mevcut sermayenin tezayüdünü doğurur, bir birinin mütemmimi olan bu iki faktör daima bir birinin, tamamlayıcısı ve koruyucusudur.

İstihsal ordusunun fedakâr ve vefakâr bir rüknü olan işçinin, sendikalar bünyesinde kendisini emniyette hissetmesi onun çalışma gücünü arttıracağı gibi, bu huzur içinde idamei hayatta bulunmasının sağlanması da memleket hizmetindeki gayretlerinin fazlalaşmasına yardım eder. Asırlardır, bu dâvaların halledilememesi memleketimizi her bakımdan geri bırakmışdır.

Bu günkü medenî âlemin iktisadî merhalesine ulaşabilmemiz, ancak ve ancak çok çalışmak ve daha çok çalışmakla mümkün olabilir. Cemiyetin sosyal sahalarda muhtaç olduğu inkişaf ve son senelerde gösterdiği ilerlemede, uhtesine düşen millî vazifeleri başarmıya bütün samimiyetile çalışan işçi ve dolayısile sendikaların büyük rolü olduğu aşikârdır.

İşçinin menfaati ve bu menfaatin yerinde ve zamanında istimali memleketin menfaatinin sağlanmasını mümkün kılar, hedef ve gaye daima vatan ve memleket olmalıdır. Çünkü, ancak o mukaddes varlığın mevcudiyeti, fertlerin lüzumunu hissettirir. İşçinin bir zaman için ve mevziî bir şekilde menfaatini sağlar gözüken bazı düşünce ve gayretler, heyetiumumiyesi itibarile memleketin umumî menfaatine halel getirebilir. İşte, böyle hallerde geçici menfaatlere iltifat etmemelidir.

Vatan ve memleketin muhtaç olduğu her türlü gelişme ve inkişafın bütün mes'uliyetini üzerine alan ve bu gayeye ulaşmayı kanunî bağlarla takviye eden kümetimizin aynı zamanda ona yardım etmek, müşterek gayeye varabilmek için onun daima yardımcısı olmak elzemdir. İşçinin menfaatini daima ön plânda tutan hükümetimizin bu uğurda sarfettiği muazzam gayretlerin her gün yeni bir şahidi olarak göğsümüz iftiharla kabarmaktadır. Hükümetimizin yanı zamanda işveren sıfatı ile sarf ettiği gayretler ve bu sahada hususi sektöre misal olması şayanı takdirdir. Sendikaların, Hükümet ve işverenle daima iyi ve samimi münasebetler tesis etmesi, sağlanması elzem olan işçi menfaatlerinin bir an evvel tahakkukuna yardım eder.

Her cemiyette olduğu gibi sendikalarda da idare eden ve edilen mevcuttur. İyi idareci, bilgili ve tecrübeli idareci, başında bulunduğu teşekkülün muntazam ve semereli çalışmasını sağlar. Memleketimizde daha çocuk denecek kadar yaşı genç olan sendikacılığımızın inkişafı ancak ehil idarecilerin mevcudiyetile mümkündür. Bilgi, tecrübe ve iyi niyet, bu yolda katedilmesi lâzım gelen yolun biran evvel bitirilmesini sağlar. İnsan cemiyetlerini idare etmek, daha doğrusu insan idare etmek hiç de kolay değildir.

Binbir türlü şahsi menfaatlerin çarpıştığı bir topluluktaki fikir ayrılıklarını derleyip toplamak, onları bir gaye etrafında birleştirmek bilgi ve tecrübe ile olur. Cemiyette en zor şey, kendisini idare edecek elemanın, liderin yetişebilmesidir. Binaenaleyh, kütlenin bu tip elemanını yetiştirmesi, onu, kendisini idare etmesi için iş başına getirmesini bilmesi lâzımdır.

Merkez ve Şubeler İdare Heyetleri

(Baştarafı 1 inci sayfada)

fettin Üstün'de çalışan temsili şube idarecilerimizle yapılan toplantıda işçilerle ilgili bir çok meseleler görüşülmüş ve karara bağlanmıştır. Söz alan idare heyeti âzaları, bilhassa akort tarifelerinin azlığını, işverenlerinde sıhhî şartlara riayet edilmediğini, Sigorta Hekimlerinin lâyıkı veçhile hasta işçilerle meşgul olmadıklarını ifade etmişlerdir. Dilekleri dinliyen Merkez Sendika idare heyeti arkadaşlarımızın dert ve dilekleri ile daha yakından alâkadar olunacağını bildirmiştir.

Toplantı samimî bir hava içinde sona ermiştir.

TEŞEKKÜR

Çalışmakta olduğum Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları A. Ş. nde iş esnasında geçirmiş olduğum bir kriz neticesinde kaldırıldığım İşçi Sigortaları Kurumu Nişantaşı hastahanesinde Dahiliye servisine yatırıldım. Onbeş gün kadar yattığım bu serviste hastalığımla çok yakından alâkadar olarak hiç bir zaman yanımdan eksik olmıyan çok kıymetli Dr. Sayın Fazıl Öktem'e, servisin Hemşire ve Hastabakıcılarına ayrı ayrı teşekkür etmeği gazeteniz vasıtası ile vicdanî borç bilirim.

Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları A.Ş. İşçilerinden
Şükrü Gür

1958 KADROLARINDA

(Baştarafı 2 .de)

ŞİLLER USTALARI

1. Ci Grup Ustalar

471 Hüseyin
553 İsmail
554 İbrahim
420 Münir
556 Hüseyin
419 Kurban
423 Yaşar
424 Ferhat
422 Refik
592 Hasan
425 Ali
590 İsmail
432 Tahsin
557 Orhan
630 Halil

2. Ci Grup Ustalar

669 Halil
426 Abdullah
434 Şükrü
436 Ethem
625 Necmettin
556 Kemal
591 Halil
427 Ali
629 Mustafa
435 Niyazi
466 İsmail
720 Ahmet
631 Selim
257 Salih (x)
549 Tahsin (x)
597 Hüseyin
559 Muhittin
628 Tevfik (x)

3. Cü Grup Ustalar

470 Şakir
558 Ahmet
593 Salim
475 Osman (x)
429 Kemal
3021 Orhan
256 Yaşar
308 İbrahim (x)
281 İsmail
598 Osman
260 Mehmet
279 Mehmet
280 Selâhattin
282 Mustafa
599 Yusuf
3067 Mustafa
3068 Vedat
603 Ali

YEDEKLER MADENCİLER

1. Ci. Grup

743 Yusuf
3022 Nazif
3026 Hüseyin
652 Mükerrem
3075 Ahmet
277 Hüseyin
488 Halit
3060 Nuri
468 Hammet
449 İsmail
568 Dursun
491 Yusuf
727 Rasim
246 Fazlı

Not : Yukarıda parantez içinde (x) işaretliler hem şiller hem de üfleme çalışırlar.

594 Lütfü Ak halen süresiz izinli olduğundan kadroya alınmamıştır. Ancak birinci gruptaki yeri mahfuzdur.

474 Ali
566 Mustafa
259 Ragıp
396 Salim
469 Sabri
334 Kâmil

2. Ci Grup

442 Ahmet
766 Cemal
3074 Bayram
263 Kadir
179 Mehmet
370 Nurettin
524 Murat
262 Mustafa
1108 Salim
284 Ömer
546 Celâl
704 Kemal
3065 Hüseyin
742 Ömer
623 Hüseyin
3063 Mehmet
681 Sefer
678 Hasan
707 Hüseyin
3061 Bayram
566 Server

3. Cü Grup

499 Hüsrev
376 Şmsettin
223 Mustafa
3073 İdris
380 Murat
758 Hüseyin
440 Ömer
514 Hüseyin
3008 Osman
642 Kâzım
506 Mahsut
751 Hasan
3071 Talât
710 Ramis
722 Mustafa
544 Ahmet
3000 Recep
484 Bayram
569 Süleyman
151 Nazım
153 Ahmet
560 Yusuf
709 A. Osman
271 Mehmet
548 Ali

YEDEK MADENCİLER

3052 Saffet
533 Nuri
479 Şamil
439 Hasan
441 Ömer
214 Şerafettin
531 Hüseyin
530 Fahri
750 Ali

YANMIŞ PRES USTALARI

Pango Ustası

454 Sait
453 Şükrü
457 Hasan

Presçi

464 Abdurrahim
456 Hüseyin
458 Nuri

YANMIŞ PRES USTALARI

461 İbrahim
459 İsmail
460 Şaban
465 İsmail
463 Kemal
467 Halil

TÜRK MUSİKİSİ MENSUPLARI SENDİKASI KONSER VERDİ

(Baş tarafı 1. de)

Türk Musikisi Mensupları Sendikasının işyerlerine giderek yemek saatlerinde işçilere konserler verdiğini haber alan Sendikamız idare heyeti Gecepostası Gazetesi muharrirlerinden Kemal Sülker ve Şemsi Sılkım'ın tavassutu ile Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları A. Ş. İşçilerine 13 Şubat 1958 Perşembe günü bir konser verilmesini teklif ettik. Bu teklifimizi büyük bir nezaketle karşılayan iki muharrir Türk Musikisi Mensupları Sendikası Başkanı Kadri Şençalara bildirmişlerdir. Sendikamızın bu teklifini yerine getirmek için derhal faaliyete geçen kıymetli sanatkâr Kadri Şençaların riyasetinde Hüseyin Mandal, Nazif Girgin, Ali Yüceturanlı, Bekir Arda, Memduha Olgun, Feriha Tekgül, Yusuf Kalyoncu, Ali İhsan Şençalar ve İbrahim Tokdemirden müteşekkil konser heyeti fabrikamıza gelerek güzel bir konser vermişlerdir. Konseri başından sonuna kadar Fabrika Umum Müdürü Dr. Şahap Kocatopçu ve Sigorta Dr. Işın takibetmişlerdir. Türk Musikisi Mensupları Sendikası idare heyetine ve Kemal Sülkerle Şemsi Sılkım arkadaşlarımıza burada sendikamız adına ayrı ayrı teşekkür etmeği vazife biliriz.